

רע"פ 8427/21 - אוריאל בן חיון נגד מדינת ישראל

בית המשפט העליון

רע"פ 8427/21

לפני: כבוד השופט י' אלרון

המבקש: אוריאל בן חיון

נ ג ד

המשיבה: מדינת ישראל

בקשת רשות ערעור על פסק דינו של בית המשפט המחוזי מרכז-לוד ב-עפ"ת 52953-06-21 מיום 8.10.2021 שניתן על ידי השופט העמית י' צלקובניק

בשם המבקש: עו"ד דוד גולן

החלטה

1. לפניי בקשה למתן רשות ערעור על פסק דינו של בית המשפט המחוזי מרכז-לוד (השופט העמית י' צלקובניק) בעפ"ת 52953-06-21 מיום 8.10.2021, בגדרו התקבל חלקית ערעור המבקש על גזר דינו של בית המשפט לתעבורה מחוז מרכז (השופט מ' כהן) בתת"ע 4836-05-21 מיום 6.6.2021.

2. נגד המבקש הוגש כתב אישום המייחס לו עבירת נהיגה בשכרות, לפי סעיפים 62(3) ו-64ב(א)(3) לפקודת התעבורה [נוסח חדש] (להלן: הפקודה) ועבירת נהיגה בלי מלווה, לפי סעיף 12א לפקודה. כמתואר בכתב האישום, בבדיקת "ינשוף" שנערכה למבקש ביום 26.2.2021 נמצא כי ריכוז האלכוהול בגופו לליטר אוויר הוא 158 מיקרוגרם, בעוד שהריכוז המותר הוא 50 מיקרוגרם. כמו כן המבקש, בהיותו נהג חדש צעיר שטרם מלאו לו 21, הסיע שלושה נוסעים ברכבו וללא מלווה.

3. המבקש לא התייצב לדיון בתאריך שהופיע בהזמנה לדיון, ולפיכך הרשיעו בית המשפט לתעבורה בעבירות שיוחסו לו בהעדרו, לאחר שמיעת טיעוני המשיבה. בית המשפט גזר על המבקש קנס בסך 4,000 ש"ח; 27 חודשי פסילה מלקבל או להחזיק רישיון נהיגה; וכן 6 חודשי פסילה מלקבל או להחזיק רישיון נהיגה על תנאי, לבל יעבור אחת מן העבירות בהן הורשע או אחת מן העבירות המפורטות בתוספת הראשונה או השניה לפקודה, למשך 3 שנים.

4. המבקש הגיש בקשה לביטול פסק דין למחרת היום, במסגרתה ביקש "משפט חדש", מהטעם כלשונו: "התבלבלתי בתאריך של הדיון". בית המשפט דחה את הבקשה בציינו כי "טעות בתאריך הדיון לא מהווה עילה לביטול פסק דין", וכי המבקש "לא מעלה טענות לגופו של העניין".

5. ערעור המבקש לבית המשפט המחוזי התקבל חלקית. בית המשפט קבע כי אין מקום לביטול פסק הדין, שכן "לא קיימת כל הצדקה לאי התייצבות, וטענת 'התבלבלתי' אינה מתקבלת". צוין כי המבקש לא הציג טענות "לגופו של ההאשמות נגדו"; אישר בפני השופט כי שתה "3 בירות"; וכי רצונו להגיע להסדר עם המשיבה אינו מהווה עילה לביטול. בית המשפט הוסיף והדגיש את חומרת מעשי המבקש, אשר סיכן את יושבי הרכב, כמו גם המשתמשים האחרים בכביש, בנהיגתו בשעת לילה מאוחרת ללא מלווה, ולאחר ששתה אלכוהול בריכוז העולה כדי פי 3 מהמותר.

עוד דחה בית המשפט המחוזי את ערעור המבקש לעניין פסילת רישיונו, שכן העונש שהוטל עליו מהווה צירוף של עונשי המינימום הקבועים בפקודה בגין כל אחת מהעבירות בהן הורשע. לצד זאת, הופחת הקנס שנגזר עליו לסכום של 750 ש"ח, בשים לב לכך שהמבקש משרת בצבא ומוגדר כ"חייל בודד".

6. מכאן בקשת רשות הערעור שלפניי, במסגרתה נטען כי היה לזמן את המבקש בשנית לדיון, שכן לא היה מקום לדון בהיעדרו - זאת בהתחשב בחומרת העבירות והענישה ה"קיצונית בחומרתה", כהגדרתו, שנגזרה עליו בסופו של יום.

7. דין הבקשה להידחות. הלכה כי בקשת רשות ערעור תינתן רק במקרים המעלים סוגיה משפטית עקרונית החורגת מעניינו הפרטני של המבקש, או כאשר קיים חשש כי נגרם לו עיוות דין (רע"פ 8569/20 עמאש נ' מדינת ישראל (15.12.2020)).

8. לא מצאתי כי תנאים אלו מתקיימים בענייננו. בקשתו של המבקש נטועה היטב בעניינו הפרטני ואינה מעוררת כל סוגיה משפטית בגדרה ייעתר בית המשפט ליתן רשות ערעור ב"גלגול שלישי", על פי הכללים שהותוו לכך בהלכת חניון חיפה (ר"ע 103/82 חניון חיפה בע"מ נ' מצת אור (הדר חיפה) בע"מ, פ"ד לו(3) 123 (1982)).

9. מעבר לנדרש אציין כי קביעות הערכאות הקודמות, כי אכן "בלבול בתאריך" אינו מקים עילה לביטול פסק דין, מקובלות עלי. אף לגופה של הבקשה, אני סבור כי אין מקום להתערב בעונש שנגזר על המבקש - בית המשפט המחוזי התחשב בנסיבותיו האישיות, ובתוך כך בהיותו חייל, והפחית את סכום הקנס שהוטל עליו. כפי שציין בית המשפט המחוזי, עונש הפסילה שהוטל על המבקש מהווה את פסילת המינימום על פי דין, ונועד לכך שהמבקש "יפיק לקחיו ולא יחזור עוד לסורו".

יש לדחות את טענת המבקש לפיה "אין מדובר בנהג שיכור של ממש אשר סטה בנסיעתו, השתולל בנהיגה וכיוצ"ב", שכן טענה שכזאת מנוגדת לתכליות החוק, אשר מטרתן להוות הרתעה של ממש לנוהגים באופן בו נהג המבקש, המסכנים הן את עצמם והן את כלל ציבור המשתמשים בדרך.

10. אשר על כן, הבקשה נדחית.

ניתנה היום, ח' בטבת התשפ"ב (12.12.2021).

ש ו פ ט
